

[Ømann.]

fordeling af selskabernes indtægter ved salg af såkaldt know-how over en årrække må jeg anse for noget svagt begrundet og i og for sig uforholdsmæssigt. Vi har her i landet en aldeles for lav og i øvrigt også fast skatteprocent uanset selskabsindkomstens størrelse, og der foreligger derfor ikke det hensyn, som man har taget til, at for personer kan en samling af en stor indkomst på et enkelt år bevirke en uforholdsmæssig høj beskatning på grund af progressionen i skalaen. Det, der foreligger her, er simpelt hen kun et likviditetsspørgsmål, og det er vel ikke værre, end at finansministeren kan benytte sine beføjelser til at bevilge en betalingshensyn, hvis den konkret kan begrundes. Jeg anser dette forslag for en overlæsning af vor i forvejen overlæssede skattelovgivning.

Hovedindholdet af lovforslaget, den jævnlige regulering af lejeværdierne på parcelhuse, har man ikke talt meget om. Det er nu beseglet og klart, at de fire partier, som sluttede det lidet gloriøse boligforlig i 1966, er utrygge ved deres forlig i almindelighed og også for den del af det, der angår parcelhusenes skatteordning. Renten er jo over et par år steget med 5-6 pct., mens lejeværdien halter bagefter med $\frac{1}{2}$ pct.s forhøjelse om året. Ordningens urimeligheder er altså ikke affaget, men forøget trods de reguleringer, der har fundet sted. Nu er de fire forligspartier så trætte af at drøfte dette spørgsmål, at de forlanger ro, indtil det kære forlig er udløbet, og derfor tager man i dette lovforslag 2 år ad gangen. Så håber man, at der ikke bliver snakket om den ting før i 1973. Jeg skal bidrage til, at man tager fejl heri.

Jeg har nøje fulgt, hvor lang tid det tog, hvor besværligt det var at få skattefradragsreglen afskaffet. Lang tid efter, at dette tings medlemmer var overbevist om, at den måtte væk, prøvede man på at holde stand, fordi man havde gravet sig ned i partimæssige skyttegrave, men det gjorde man kun, indtil befolkningen, der så længe havde været, sådan set, holdt for nar af indlæggene her fra talerstolen, fik øjnene op og vælgerens indstilling til dette spørgsmål tippede over. Sådan må det også gå med dette spørgsmål. Vi står over for et problem af lignende dimensioner.

Det drejer sig ikke, som finansministeren ynder at pådutte mig, om at forfølge parcel-

husejerne. Det drejer sig tværtimod om at sanere en god boligform, gøre den tilgængelig for andre end velhaverne. Det drejer sig også om at sikre, at familier, der i en årrække har beboet deres hus og betalt deres gæld ned, også kan få råd til at beholde det og ikke skal tvinges til at sælge. Men det drejer sig om langt mere end det. Det drejer sig om at gøre renten til en realitet her i landet, så der ikke findes to slags rente, en markedsrente og en rente, der i realiteten halveres igennem rentefradraget på selvangivelsen. Det drejer sig om at skabe rimelighed parcelhusejerne imellem, så rentefradraget ikke giver størst profit til de mest velhavende. Det drejer sig om at sanere en væsentlig del af regeringens betrængte økonomi, en hel erhvervssektor. Der bygges 30.000 parcelhuse om året ifølge statistikken; ingen dansk erhvervssektor er så inflationsbefængt, så aldeles uden for enhver blot nogenlunde fungerende fri konkurrence, som parcelhusbyggeriet med deraf følgende afsmitning på andre byggeområder, på byggepriserne i det hele taget. Intet byggeri har så lav en industrialiseringsgrad, så lav en effektivitet i forhold til den til rådighed stående teknik som dette byggeri.

Ja men her er der virkelig nationaløkonomiske gevinster at hente ved at hjælpe en reel prisdannelse på gлед. Der bygges parcelhuse for 7-8 milliarder kr. om året, og det er da værd at overveje, skulle man synes, hvad det ville betyde for det samlede prisniveau, for huslejen, for løndannelsen, for valutaen, for jord- og grundpriser, hvis der sattes alvorligt ind mod denne prisdannelse, en indsats, der naturnødvendigt også måtte berøre de oppustede priser på hele den eksisterende parcelhusmasse.

Se, alle ved jo, at det først og fremmest drejer sig om at ændre skatteordningen for disse huse; gennem lovforslaget erklærer de fire partier, at det vil man ikke de næste to år. Vi synes for vor vedkommende, at denne standpunkttagen er uforsvarlig, og derfor vil jeg forudskikke, at lovforslaget som helhed kan SF ikke medvirke til gennemførelsen af.

Sigsgaard: Vi kan tilslutte os socialdemokratiets ændringsforslag under nr. 2 om, at landbrugets stuehuse igen vurderes ud fra skøn, for det kan jo ikke være meningen, at